

Tale om at tillægge Formue og Indtægt Betydning, hvis der ſkal finde Valg Sted, fyldeſtigjøres ved at indføre en Balgbarhedsſcenus, og at det ikke er det rette Princip at indføre en Balgretsſcenus. Som jeg allerede i mit første Foredrag bemærkede, er der jo stor Forſkjel derpaa, og navnlig da den Forſkjel, at den formuende Mand, ſom netop ſkal vælges, fordi han er formuende, maa vide at ſikre ſig Tilid hos de almindelige Velgere, da han ellers ikke kan blive valgt, medens man omvendt, ſaaſnart man lægger det andet Princip med Balgretsſcenus til Grund, eo ipſo giver Pengene et Privilegium, hvad enten deres Eier har været iſtand til at erhverve ſig Tilid hos ſine Medborgere eller ikke. Det ærede Medlem for Weiſe Amts 2den Valgkreds (Berg) kom nærmere ind paa dette Andragende og navnlig paa de Principer, ſom dermed ſtaa i Forbindelse. Jeg kan i det Hele ſlutte mig til, hvad det ærede Medlem i ſaa Henſeende udtalte. Jeg tror ikke, at der var Noget dert, ſom ikke kunde tiltrædes af Flertallet, navnlig da ogſaa de formelle Henſyn, ſom det ærede Medlem ſaa rigtig fremhævede om, at det her gjælder Principet og ikke netop Spørgsmaalet, om det alene ſkal anvendes paa Valg til Sogneraadet eller ogſaa paa andre Valg, navnlig til Amtsraad, ſaaledes ſom det Lovforſlag, der er nævnt i Betænkningen, i ſin Tid indeholdt. — Jeg kommer dernæſt til Andragendet Nr. 5. Flere ærede Medlemmer have udtalt ſig ikke blot om Andragendet, men om Sagen i Almindelighed, og jeg tror, at det altid er godt og ønskeligt, naar der her i Thinget kommer en Forhandling frem angaaende Fiſkeriſpørgsmaalet, medens det paa den anden Side vel ikke kan være anderledes, end at her idag vil man neppe i den Grad føre en utømmende Forhandling, ſom hvis der forelaa et Lovforſlag. Imidlertid ſkal jeg dog tillade mig at ſige et Par Ord om Fiſkeriſpørgsmaalet i det Hele. Jeg tør i ſaa Henſeende ikke tale paa Udvalgets Begne, ikke engang paa Flertallets Begne; thi det forſtaar ſig af ſig ſelv, at paa de forſkjellige Details, der ere fremſatte her idag, er Udvalget ikke kommet ind, ſaa jeg ſjender ikke de enkelte Medlemmers Stilling dertil. Ved mine Overvejelſer betræffende Fiſkeriſpørgsmaalet, naar jeg har forſøgt at undeſkaffe dette Spørgsmaal en ſaa nøie og ſaa grundig Overvejelſe, ſom jeg med det Materiale, jeg har kunnet forſtaffe, har været iſtand til, er den Tanke falden mig ind, at Fiſkeridriften næſten indtager et Standpunkt, der kan paralleliseres med Agerbrugets Standpunkt i vore Bedſteforældres og Oldeforældres Tid. Jeg tænker paa de Tider, da man fodrede Kæerne om Vinteren med den ſvide Salm, hvoraf igjen fulgte, at mange af dem ikke vare iſtand til hen ad Foraaret at reiſe ſig ved egne Kræfter, men maatte have Hjælp. Man ſammenligne diſe Forhold med de nuværende, hvor man jo opod-

rer Kreaturerne paa en helt anden Maade, ja tildeels ſøger Hovedubbytten af Agerbruget gjennem Beſætningen. Jeg tænker fremdeles paa den Tid, da man havde de gamle Hjulplowe, forſpændte med 4—6 Heſte, der vare fodrede ſaa ſlet, at de endogsaa udrettede mindre Arbejde, end to kraftige Heſte ere iſtand til nu. De Herrer ville forſtaa, hvad det er for et Tidspunkt, jeg ſigter til, og et noget lignende Standpunkt, forekommer det mig ſom ſagt, at Fiſkeridriften endnu ſtaa paa. Vortſet fra de Medſkaber, der i Mellemtiden ere komne i Brug, men ſom fandt stor Modſtand, drives Fiſkeriet ganſke paa den ſamme Maade, ſom man ſjendte det i vore Bedſteforældres og Oldeforældres Tid, ja endnu længere tilbage. Der er i ſaa Henſeende ikke nogen egentlig Fremgang og det, uagtet Havet indeholder en Rigdom paa Fiſk, ſom rigtig benyttet vilde efter min fulde Overbeviſning kunne afgive en meget væſentlig og betydelig Indtægt for Landet, alſaa komme til at danne en Erhvervskilde af meget stor nationaløkonomiſt Betydning. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) yttrede, at, naar han var paa Fiſkerimøder, hørte han den ene Gang Et og den anden Gang et Andet. En Gang hørte han den modſatte Anſkuelse af, hvad han havde hørt den foregaaende Gang, og han vidſte derfor ikke ret — ſaaledes opfattede jeg det ærede Medlem —, hvad han ſelv ſkulde tro, eller hvilken Mening han ſkulde give Medhold. Maa jeg i den Anledning tillade mig at tilraade det ærede Medlem ſaa vel ſom Enhver, der intereſſerer ſig for Sagen, grundig at ſtudere det forhaandenværende Materiale, om end det hele Spørgsmaal ganſke viſt ſaavel i videnskabelig ſom i ſtatistiſt Henſeende ſtaenger til en ganſke anden Behandling, end den hidtil har ſaaet. Ved at gjennemleſe Fiſkerikommiſſionens Betænkning, hvad jeg har gjort med stor Opmærksomhed, har den paa mig i naturvidenskabelig Henſeende gjort det Indtryk, at den har ſtillet ſig paa et efter en Sympathi valgt Standpunkt og ſøgt at forſvare dette ſaa godt, den kan. Det er nu ganſke viſt, at det ſer man ikke ſaa ſjeldent paa Naturforſkningens Omraade, at Forſkerne ſtille ſig paa et efter deres Sympathi valgt Standpunkt og forſvare det af al Magt; men det har for Videnskaben mange Gange den Fordel, at, naar diſe Mænd ſøge ved Experimenter, ved nøie Underſøgelſer at godtgjøre deres Meningers Rigtighed, kommer der Erfaringer frem, der blive til stor Nytte for Videnskaben, ligegyldigt, hvem der ſaar Ret. Noget Saadant har jeg imidlertid ikke fundet i Fiſkerikommiſſionens Betænkning; jeg finder der ingen Erfaringer intet ſtatistiſt og intet naturvidenskabeligt Materiale, men hvad der ſiges og paaſtaas i naturvidenskabelig Retning, tilſtaar jeg, at jeg anſer for at være af ſaa overordentlig ringe Værd, at det endogsaa ſlet ikke taaler Kritik fra noget naturvidenskabeligt Stand-